

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของนักษา

สถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา เป็นหน่วยงานทางการศึกษา ที่กระทรวงศึกษาธิการตั้งขึ้น โดยการตราพระราชโองกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการในสานักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2522 ลงวันที่ 8 พฤษภาคม 2522 และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ลงวันที่ 4 พฤษภาคม เล่มที่ 96 ตอนที่ 80 (ราชกิจจานุเบกษา, 2522 : 65-67)

การก่อตั้งสถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษานี้นับประมาณส่วนหนึ่งได้รับความช่วยเหลือในรูปเงินยืมจากธนาคารโลก และได้ดำเนินการก่อสร้างอาคารสำนักงานสถาบันฯ ในปี พ.ศ. 2525 ที่ตำบลไรีบึง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม

ภารกิจหลักของสถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษานี้มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการฝึกอบรมและพัฒนาผู้บริหารการศึกษาทุกสังกัดของกระทรวงศึกษาธิการ ทั้งผู้บริหารประจำการ (Inservice Training) และเตรียมผู้บริหารการศึกษาที่จะได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น (Pre-promotional Training) นอกจากนี้ยังจัดการฝึกอบรมเฉพาะสาขาวิชา (Specialized-Training) และการสัมมนาว่าด้วยความคิดตามความต้องการของกรมกองต่างๆ

การดำเนินงานในระยะเริ่มก่อตั้งสถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษานี้ ยังไม่มีความพร้อมในเรื่องของอาคารสถานที่ บุคลากร ประกอบกับผู้บริหารการศึกษามีจำนวนมาก การจัดฝึกอบรมผู้บริหารการศึกษาให้ทั่วถึงจะต้องใช้เวลานานมากถ้าให้สถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษาดำเนินการเองทั้งหมด กระทรวงศึกษาธิการจึงได้จัดมอบหมายให้เขตการศึกษาทั้ง 12 เขต เป็นศูนย์กลางการฝึกอบรมผู้บริหารการศึกษา โดยดำเนินการจัดฝึกอบรมผู้บริหาร ตามที่ได้รับมอบหมายจากสถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา

สถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษาดำเนินงานตามข้อผูกพันที่มีต่อธนาคารโลก สืบสุดลงในปี พ.ศ. 2529 ต่อจากนี้สถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษาดำเนินงานตาม แนวโนยบายแผนพัฒนาผู้บริหารการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในช่วงแผนพัฒนา การศึกษาระยะที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534)

บัญชีรายรับ-จ่าย ประจำปี พ.ศ. 2535-2539

จำนวนผู้บริหารการศึกษาที่สถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษาได้ทำการฝึกอบรมไปแล้วมีดังนี้

ในปี พ.ศ. 2523-2530 สถาบันฯ ได้พัฒนาผู้บริหารการศึกษาไปแล้ว มีจำนวน 17,600 คน

ในปี พ.ศ. 2530-2534 มีผู้บวชทางการศึกษาที่ผ่านการฝึกอบรมมีจำนวน
26,461 คน

เป้าหมายในการฝึกอบรมและพัฒนาผู้บริหารการศึกษา ตามแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 7 พ.ศ. (2535-2539) มีจำนวน 111,200 คน (สถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา, 2534 : 6-33)

สถาบันพัฒนาผู้นำวิหารการศึกษา เป็นหน่วยงานที่มีความสำคัญของกระทรวงศึกษาธิการที่ต้องทำงานเกี่ยวกับผู้นำวิหารการศึกษาทั่วประเทศเป็นจำนวนมากดังนี้ สถาบันพัฒนาผู้นำวิหารการศึกษา จึงต้องมีการพัฒนาศักยภาพทางด้านต่างๆ มาโดยตลอด เพื่อเป็นการพัฒนาหน่วยงานให้เป็นที่ศรัทธา เชื่อถือ ยอมรับ อันจะนำมาสู่ความมีชื่อเสียงของสถาบันพัฒนาผู้นำวิหารการศึกษา ชื่อเสียงของหน่วยงานนี้ยอมมีส่วนเกี่ยวพันไปถึงภาพลักษณ์ด้วย ซึ่ง Chisnall (1989 : 134) ได้กล่าวไว้ว่า ภาพลักษณ์ขององค์กรที่ดีจะมีผลต่อการพัฒนาองค์กรให้เจริญก้าวหน้าและมีชื่อเสียง

สถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษาได้ดำเนินงานมามากกว่า 10 ปีแล้ว ผลการดำเนินงานมีการพัฒนาทักษะที่ดีขึ้นมาเป็นลำดับ อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าจะได้มีการพัฒนาหน่วยงานในตัวเอง แล้วก็ตาม แต่ก็มีปัญหาที่อาจจะทำให้เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานและการพัฒนาสถาบันผู้บริหารการศึกษา ดังต่อไปนี้

จากผลการวิจัยเรื่อง การศึกษาความต้องการฯ เป็นในการพัฒนาผู้บุรุษฯ ใจเรียนประจำศึกษา ผู้อบรมมีความเห็นว่า เป็นการอบรมที่เครียดเกินไปน่าจะมุ่งสร้างสมรรถภาพและจัดประสบการณ์บุรุษฯ ให้มาก วิทยากรบางส่วนควรปรับปรุงวิธีการอบรมโดยเฉพาะการบรรยายให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (สมหวัง พิธิyanวัฒน์ และคณะ, 2532 : 157)

และการประเมินผลโครงการจัดตั้งสถาบันพัฒนาผู้บุรุษฯ ของการศึกษาในปี พ.ศ. 2529 พบว่ามีปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานบุคคล เนื่องจากสถาบันพัฒนาผู้บุรุษฯ ประจำปัญหาเรื่องอัตราใกล้ลั่นบัด เริ่มก่อตั้ง จึงได้มีการขอยืมตัวบุคลากรจากกรม กองอื่นๆ ในกระทรวงศึกษาธิการมาช่วยราชการ ซึ่งมักจะขอกลับหน่วยงานเดิม เนื่องจากสถานภาพในการทำงานไม่แน่นอน นอกจากนี้สถาบันพัฒนาผู้บุรุษฯ ของการศึกษา ยังขาดบุคลากรที่อาวุโสหรือมีคุณวุฒิเฉพาะอย่าง ซึ่งเป็นที่ยอมรับนับถือจากทุกฝ่าย เนื่องจากสถาบันพัฒนาผู้บุรุษฯ ไม่มีผลประโยชน์ที่จะตอบแทนให้บุคลากรเหล่านี้อ่อนย่างคุ้มค่า ผู้ที่มีความรู้ความสามารถสามารถจึงมักจะย้ายไปอยู่ที่อื่น การที่สถาบันพัฒนาผู้บุรุษฯ ของการศึกษา มีอัตราการเคลื่อนย้ายของบุคลากรสูง ทำให้ไม่สามารถจัดระบบบริหารฯ ให้มีประสิทธิภาพได้ นอกจากนี้ ในด้านคุณวุฒิของบุคลากรที่เป็นข้าราชการทั้งสิ้น 83 คน มีคุณวุฒิทางการศึกษา 41 คน ซึ่งในจำนวนนี้เป็นผู้ที่จบวิชาเอกทางด้านการบริหารการศึกษาเพียง 18 คน จบสาขาวิจัยเพียง 1 คน และจำนวนข้าราชการที่มีประสบการณ์ทางด้านการบริหารฯ เพียงร้อยละ 3.70 ตั้งนี้บุคลากรที่รับผิดชอบงานฝึกอบรมจึงไม่มีผู้ที่รับผิดชอบด้านการบริหารมาก่อนเลย ซึ่งมีผลในด้านความสร้างสรรค์ และความเชื่อถือที่มีต่อสถาบันพัฒนาผู้บุรุษฯ ไม่น้อย (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2529 : 48-50)

นอกจากนี้สถาบันพัฒนาผู้บุรุษฯ ได้ถูกกล่าวว่า เป็นหน่วยงานที่พัฒนาผู้บุรุษฯ มากกว่า 10 ปี การฝึกอบรมของสถาบันพัฒนาผู้บุรุษฯ ของการศึกษา แทนที่จะทำให้ผู้บุรุษฯ เกิดความรักใคร่สมานฉันท์ กลับทำให้เกิดความไม่สามัคคีกัน (ไทยรัฐ, 2533 : 8) การที่สถาบันพัฒนาผู้บุรุษฯ ของการศึกษาถูกกล่าว เช่นนี้ย่อมส่งผลกระทบต่อชื่อเสียงและการดำเนินงาน

วิรช ลภิรัตนกุล (2529 : 77) กล่าวไว้ว่า "หน่วยงานหรือองค์การสถาบันใดก็ตาม หากมีภาพลักษณ์ที่เป็นไปในทางที่เลื่อมเสียแล้ว หน่วยงานสถาบันนั้นย่อมไม่ได้รับความเชื่อถือ หรือไว้วางใจจากประชาชน ประชาชนอาจมีความร่วงสังสัย หรือเกลียดชังต่อหน่วยงานนั้น รวมทั้งอาจไม่ให้ความร่วมมือสนับสนุนต่อหน่วยงานนั้นๆ ในทางตรงข้ามหากหน่วยงานหรือองค์การ สถาบันมีภาพลักษณ์ที่ดีภาพที่เกิดขึ้นในจิตใจของประชาชน ที่มีต่อหน่วยงานสถาบันนั้นย่อมเป็นภาพที่บรรเจิดสวยงามดงาม นั่นคือ เป็นภาพของหน่วยงานสถาบันที่เป็นไปในทางดี มีความน่าเชื่อถือศรัทธา สมควรแก่การไว้วางใจหรือน่าศรัทธาสมาคมด้วย"

จากการศึกษาถึงปัจจัยและอุปสรรคในการดำเนินงาน ของสถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษาดังที่ได้กล่าวมาแล้วนี้พอสรุปได้ว่า สถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา ประสบปัญหาในการดำเนินงานด้านบุคลากร ด้านการฝึกอบรม และด้านเชื่อเสียง ความศรัทธา ความเชื่อถือ การยอมรับปัจจัยเหล่านี้อาจจะทำให้สถาบันพัฒนาผู้บริหาร การศึกษาเกิดภาพลักษณ์ที่ไม่ดีขึ้นได้ เพราะภาพลักษณ์ในสายตาของคนส่วนใหญ่ คือภาพที่ต้องความรู้สึกนึกคิด จะเกิดขึ้นได้จากความเชื่อถือและศรัทธาของประชาชน (เกรียงศักดิ์ โรหะชาล 2533 : 79)

ภาพลักษณ์เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นมากที่แท้จริงหน่วยงานต้องรู้ว่าหน่วยงานของตนมีภาพลักษณ์อย่างไรโดยศึกษาจากความเห็นของคนส่วนมาก ถ้าความเห็นของคนส่วนมากเป็นเช่นไร ภาพลักษณ์ของหน่วยงานก็จะเป็นเช่นนั้น ถ้าผลลัพธ์ไม่ดีหรือปานกลางก็จะต้องเร่งรับสร้างภาพลักษณ์ให้ดีขึ้น มิฉะนั้นหากภาพลักษณ์ตกต่ำลงจะพาให้การดำเนินงานของสถาบันนั้นล้มเหลวได้ (วิจิตร อาระกุล 2534 : 150)

ภาพลักษณ์ของสถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษาเป็นเช่นไรและภาพที่เกิดขึ้นในจิตใจของผู้บริหารการศึกษาที่มีต่อสถาบันพัฒนาผู้บริหาร เป็นอย่างไรนั้น ควรได้มีการสำรวจเพื่อให้ทราบถึงภาพลักษณ์ที่มีอยู่ในปัจจุบัน อันเป็นแนวทางในการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้ เกิดขึ้นแก่สถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษาให้เป็นหน่วยงานที่มีเชื่อเสียง ได้รับการยอมรับ ความเชื่อถือ ศรัทธา จากผู้บริหารการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก การสร้างภาพลักษณ์ จึงนำไปสู่การพัฒนาองค์กร วิธีหนึ่งที่ผู้วิจัยมีความสนใจ ตั้งนี้นั้นจึงได้ศึกษาวิจัยเรื่องภาพลักษณ์ของสถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษาตามการรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาระดับสูงกระทรวงศึกษาธิการ

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

เพื่อศึกษาภาพลักษณ์ของสถาบันพัฒนาผู้นำวิหารการศึกษาตามการรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาระดับสูง

สมมติฐานในการวิจัย

ผู้บริหารการศึกษาระดับสูงในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กรมสามัญศึกษา กรมอาชีวศึกษา และสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล มีภาพลักษณ์ต่อสถาบันพัฒนาผู้นำวิหารการศึกษาแตกต่างกัน

ตัวแปรที่จะศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ กรมที่สังกัดของผู้บริหารการศึกษาระดับสูง คือ
  - 1.1 สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
  - 1.2 กรมสามัญศึกษา
  - 1.3 กรมอาชีวศึกษา
  - 1.4 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ภาพลักษณ์ของสถาบันพัฒนาผู้นำวิหารการศึกษา คือ
  - 2.1 ตัวสถาบัน
  - 2.2 วิทยากร
  - 2.3 การบริหาร
  - 2.4 การให้บริการ

ขอบเขตการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้จะศึกษาเฉพาะผู้บริหารการศึกษาที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้นำวิหารสถานศึกษาระดับสูง จากสถาบันพัฒนาผู้นำวิหารการศึกษา ตามライเซ่นซ์ อา เกอ สามพาราน จังหวัดนครปฐม ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2534-2535 (1 ตุลาคม

พ.ศ. 2533 – 30 กันยายน พ.ศ. 2535) เป็นผู้บวหารการศึกษาจาก 4 สังกัด คือ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กรมสามัญศึกษา กรมอาชีวศึกษา และสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ทั้งนี้เนื่องจาก เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ ตารางดำเนินการผู้บวหารสถานศึกษาระดับสูงอยู่แล้ว ในระหว่างเข้ารับการฝึกอบรม จากสถาบันพัฒนาผู้บวหารการศึกษาในช่วงปลายแผนพัฒนาผู้บวหารการศึกษาของ กระทรวงศึกษาธิการ ตามแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534)

2. การวิจัยครึ่งนี้จะศึกษาภาพลักษณ์ของสถาบันพัฒนาผู้บวหารการศึกษา โดยประยุกต์จากการอบรมแนวคิดภาพลักษณ์ของค์การของ Gregory และ Wiechmann (1991 : 1-27) ในส่วนที่มีผลต่อภาพลักษณ์ของสถาบันพัฒนาผู้บวหารการศึกษามี 4 ด้าน คือ

1. หัวสถาบัน

- 1.1 ความเชื่อถือ
- 1.2 การยอมรับ
- 1.3 ความเลื่อมใสหรือเชื่อใจ

2. วิทยากร

- 2.1 ความรู้
- 2.2 ประสบการณ์ความชำนาญ
- 2.3 ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้
- 2.4 บุคลิกภาพ

3. การบริหาร

- 3.1 การบริหารโครงการฝึกอบรม
- 3.2 การประชาสัมพันธ์

4. การให้บริการ

- 4.1 หลักสูตรฝึกอบรมที่จัดให้
- 4.2 สิ่งอำนวยความสะดวกในการฝึกอบรม

ค่านิยามที่ใช้ในการวิจัย

ภาพลักษณ์สถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา หมายถึง ภาพโดยรวมของสถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา เป็นความน่าเชื่อถือ สร้างสรรค์ ยอมรับ และความรู้สึกที่ผู้บริหารการศึกษาระดับสูงที่ฝ่ากการฝึกอบรมมีต่อสถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา

สถาบันพัฒนาผู้นำวิหารการศึกษา หมายถึง หน่วยงานที่ทำการฝึกอบรม
พัฒนาผู้นำวิหารการศึกษา ทุกกรมในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ตั้งอยู่ที่ตำบลไรีปิง
อำเภอสามพาราน จังหวัดนครปฐม

ผู้บริหารการศึกษาระดับสูง หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูงของกระทรวงศึกษาธิการที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง จากสถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2534 – 2535 ที่มีค่าแห่งนั่งทางการบริหาร เป็นผู้อำนวยการโรงเรียน ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียน อาจารย์ ให้ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้อำนวยการวิทยาเขต ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาเขต คอมบดี รองคอมบดี และหัวหน้าภาควิชา

หลักสูตรฝึกอบรมที่จัดให้ หมายถึง โครงการฝึกอบรมที่สถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษาจัดทำแก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรม โดยดำเนินการฝึกอบรมภายในสถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา ที่ตัวบลไรีชิง อำเภอสามพราน จังหวัดนนทบุรี

วิทยากร หมายถึง บุคลากรของสถาบันพัฒนาผู้นำริหารการศึกษา ซึ่งท่านำหน้าที่บรรยายหรือถ่ายทอดความรู้ ตลอดจนจัดสถานการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรม

ประวัติชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้เกิดขึ้นแก่สถาบันพัฒนา
ผู้บริหารการศึกษา
  - เพื่อนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนพัฒนาสถาบันพัฒนาผู้บริหาร
การศึกษาให้เป็นสถาบันที่ได้รับการยอมรับ สร้างความเชื่อถือจากผู้บริหารการ
ศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

3. เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารงานฝึกอบรมของสถาบันพัฒนาผู้บุริหาร
การศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เข้ารับการฝึกอบรม

4. เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการพัฒนาผู้บุริหารการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
ในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539)

วิธีด้วยการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างตามวัตถุประสงค์ (Purposive Sampling) เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บุริหารการศึกษาระดับสูงที่ผ่านการฝึกอบรม
หลักสูตรผู้บุริหารสถานศึกษาระดับสูง ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2534-2535 กลุ่มตัว
อย่างที่ได้มาจากการนัดหมาย 4 สังกัด ดังต่อไปนี้

1.1 ผู้บุริหารการศึกษาระดับสูงสังกัดคณะกรรมการการประถม
ศึกษาแห่งชาติ จำนวน 266 คน

1.2 ผู้บุริหารสถานศึกษาระดับสูงสังกัดกรมสามัญศึกษา จำนวน
549 คน

1.3 ผู้บุริหารการศึกษาระดับสูงสังกัดกรมอาชีวศึกษา จำนวน
105 คน

1.4 ผู้บุริหารการศึกษาระดับสูงสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
จำนวน 85 คน

รวมเป็นตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 1,005 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้เครื่องมือเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
เอง ตามกรอบแนวความคิดในการวิจัย เป็นแบบสอบถามจำนวน 1 ชุด ลักษณะของ
แบบสอบถามเป็นแบบให้เลือกตอบ (Check List) แบบมาตราส่วนประมาณค่า
(Rating Scale) และเป็นแบบจัดลำดับ (Ranking) ประกอบด้วยค่าตามใน
แบบสอบถาม 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสำรวจภาพลักษณ์ของสถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา

ตอนที่ 3 การจัดလดดับความสำคัญภาพลักษณ์สถาบันพัฒนาผู้บริหาร
การศึกษา

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บรวมรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม
ส่งไปยังตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย และขอความร่วมมือให้ส่งกลับคืนผู้วิจัย
โดยบริการทางไปรษณีย์

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

4.1 ข้อมูลภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้การแจกแจงความถี่
และหาค่าร้อยละ

4.2 การวิเคราะห์ภาพลักษณ์สถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา
โดยใช้ค่าเฉลี่ยมัชณิคเลขคณิต ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

4.3 การวิเคราะห์ความแตกต่างภาพลักษณ์ของสถาบันพัฒนาผู้
บริหารการศึกษา ตามการรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาระดับสูง ในสังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กรมสามัญศึกษา กรมอาชีวศึกษา และ
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way
Analysis of Variance)

4.4 การวิเคราะห์ความแตกต่างภาพลักษณ์สถาบันพัฒนาผู้บริหาร
การศึกษา โดยการวิเคราะห์รายคู่ ด้วยวิธีของเชฟเฟ่ (Scheffe's Procedure)

5. การเขียนรายงานการวิจัย

บทที่ 1 บทนำ ประกอบด้วยความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา
วัตถุประสงค์ในการวิจัย สมมติฐานในการวิจัย ตัวแปรในการวิจัย ขอบเขตการวิจัย
คานิยามที่ใช้ในการวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับและวิธีการดำเนินวิจัยโดยย่อใน
การวิจัย

บทที่ 2 วาระกรรมที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยกรอบแนวคิดทฤษฎีของ
การวิจัย ผลการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง บทบาทของสถาบันพัฒนาผู้
บริหารการศึกษา

บทที่ 3 วิธีดำเนินงานการวิจัย ประกอบด้วยกสุ่มตัวอย่างประชากร การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ